

«Ο ΔΑΥΛΟΣ ΝΑ ΓΙΝΗ ΑΥΛΟΣ»

Μιά συνέντευξη του Μαρκόπουλου στην τηλεόραση του «ANTENNA»

Ἡ συνέντευξη τοῦ μεγάλου μουσικοσυνθέτη Γιάννη Μαρκόπουλου στὸν «Δ.», τ. Ἰανουαρίου, μὲ τὴν ὁποία ζήτησε τὴν ἀποβολὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπὸ τὴ θρησκεία τῶν Ἑλλήνων, προκάλεσε, ὡς γνωστὸν, διεθνή σάλο, καὶ ἀσχολήθηκαν μὲ τὸ γεγονός αὐτὸ Μ.Μ.Ε. τῆς Ἑλλάδος, τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀμερικῆς, ὅπως «μπήκαν στὸ χορὸ» καὶ πολλὲς προσωπικότητες, ἱερωμένοι καὶ κοσμικοὶ (βλ. «Δ» στὸ τ. 142 καὶ στὸ παρόν). Ἐδῶ θὰ ἀναδημοσιεύσουμε συνέντευξη πού ἔδωσε ὁ Γ.Μ. στὸν τηλεοπτικὸ σταθμὸ «ANTENNA», καὶ δὴ στὸ δορυφορικὸ του πρόγραμμα (μὲ εὐρύτατη θεαματικότητα στὴν Εὐρώπη, τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴν Αὐστραλία). Ἡ ἀναδημοσίευση στὸ «Δ» τῆς συνέντευξης αὐτῆς γίνεται, γιὰ τὸν λόγο ὅτι στὸ σύνολό της σχεδὸν α) ἀναφέρεται στὰ ὅσα εἶπε ὁ μουσικοσυνθέτης στὸ «Δ» καὶ β) περιέχει ἐνδιαφέρουσες συμπληρώσεις καὶ διασαφηνίσεις.]

Τὸ κείμενο τῆς συνέντευξης στὸν «Ἀντέννα»

Ἐρώτηση: Πρόσφατα σὲ συνέντευξή σας στὸν «Δαυλὸ» εἶπατε ὅτι ὑπάρχει ἀνάκαμψη τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος σὲ παγκόσμια κλίμακα. Τί ἀκριβῶς ἐννοεῖτε;

Ἀπάντηση: Εἶναι ἀλήθεια αὐτό. Μὲ τὰ τελευταῖα νέα ἀπὸ τὶς ἰδεολογίες, ἀπὸ τὶς κομματικὲς κινήσεις, ἀπὸ τὰ μοντέλλα τῶν κοινωνιῶν, ἀπὸ τὸ ἐλελεῦ πού ὑπάρχει μὲ-

ΠΩΣ ΕΙΔΑΝ ΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Πήραμε πληθώρα ἐπιστολῶν ἐπικρότησης τῆς συνέντευξης τοῦ Γιάννη Μαρκόπουλου («Δ», τ. 241), μὲ τὴν ὁποία ὁ μέγας δημιουργὸς ζήτησε τὴν ἀποβολὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπὸ τὴ θρησκεία τῶν Ἑλλήνων. Ἐπειδὴ πολλὲς δὲν περιορίζονται ἀπλῶς σὲ ἔκφραση συμπαράστασης, ἀλλὰ περιέχουν καὶ οὐσιαστικὰ σημεῖα, κάναμε μίαν ἐπιλογὴ ἐλαχίστων ἀπὸ αὐτὲς καὶ τὴ δημοσιεύουμε κατωτέρω.

Ἡ γελοία συκοφαντία περὶ «ἀντιεβραϊκοῦ ρατσισμοῦ»

Κύριε διευθυντά,

Οἱ ἀντιδράσεις ὀρισμένων ἱεραρχῶν γιὰ τὸ προκύψαν θέμα τῆς «Παλαιᾶς Διαθήκης» ἀπὸ τὴ συνέντευξη τοῦ κ. Γ. Μαρκόπουλου στὸ «Δαυλὸ» σχετικὰ μὲ τὸ ὄραμά του γιὰ μίαν οἰκουμένη καὶ παγκόσμια Ἑλλάδα κάθε ἄλλο παρὰ «ποιμαντικὲς» μποροῦν νὰ χαρακτηρισθοῦν. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος κατηγοροῦσε τὸν κ. Γ. Μαρκόπουλο γιὰ «ρατσισμό κατὰ τῶν Ἑβραίων», δανειζόμενος ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους τὶς γελοῖες μεθόδους συκοφαντήσεως. Οἱ ἔννοιες «ρατσιστής», «ἀντισημίτης», «ἀντιιουδαῖος» καὶ «ἀντισιωνιστής» ἔχουν σκόπιμα διαστρεβλωθῆ, γιὰ νὰ ἀχρηστεύεται ἐκ τῶν προτέρων κάθε κριτικὴ ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων καὶ γιὰ τὸ «ρατσιστικὸ» περιεχόμενον τῆς ἰδεολογίας τοῦ Ἰουδαϊκοῦ «Ταλμούδ» καὶ τῆς «Παλαιᾶς Διαθήκης». Ἀπόγονοι τοῦ Σὴμ εἶναι καὶ ὅλοι οἱ ἀραβικοὶ λαοί. Συνεπῶς ὅποιος εἶναι ▶

σα στὸν ψυχικὸ κόσμον τῆς διοίκησης ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ὅτι ἔχουμε ἀποφόρια ἰδεολογικά· ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ὅτι ἔχουν πέσει ἀρκετὰ ὅλες αὐτὲς οἱ σπουδαῖες ἰδεολογίες, οἱ ὁποῖες κράτησαν γιὰ ἓνα μεγάλο διάστημα τὴν ἀνθρωπότητα, νὰ μπορῆ νὰ ὀργανώσῃ τὴν κοινωνία, τὸν καινούργιο ἄνθρωπο, τὴ νέα διακίνηση τῶν ἰδεῶν. Ἔτσι ἐπιστρέφουμε πίσω γιὰ τὸ μέλλον.

Καὶ ἀμέσως πετάγομαι σὲ ἓνα ἄλλο πάρα πολὺ σοβαρὸ θέμα, λέγοντας ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία πρέπει νὰ ἀγκαλιάσῃ τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα καὶ τὸν Ὀλυμπισμό καὶ ὅλες τὶς νέες κινήσεις. Ὅπως καὶ νὰ ἔχη, τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ἀριστοτέλη νὰ τοὺς κἀνὴ ἀγίους· νὰ πλησιάσῃ καὶ τὸν Καζαντζάκη, πού τὸν εἶχε ἀφορίσει, ἀλλὰ καὶ νὰ προσπαθῆσῃ νὰ ἐμπεδώσῃ τὶς νέες γραμμές, γιὰ νὰ συνυπάρξῃ μὲ τὸν Ἑλληνισμό. Διαφορετικὰ θὰ εἶναι μία θρησκεία, ἡ ὁποία θὰ ἐμποδίζῃ τὴν καινούργια, σπουδαία, ὀργανωμένη πιά κοινωνία, πού γίνεται, βασισμένη ἐπάνω στὶς πανάρχαιες ἀρχές τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Δὲν εἶμαστε ἐγγόνια τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τοῦ Ἰσαὰκ

Ἐρώτηση: Μπήκατε σὲ αὐτὸ τὸ θέμα, πού εἶχα σκοπὸ νὰ θίξω λίγο ἀργότερα. Μιὰ καὶ μπήκατε ὅμως, νὰ κάνω ἓναν πρόλογο γιὰ τοὺς τηλεθεατὲς μας, πού ἐνδεχομένως δὲν γνωρίζουν τί δηλώσατε τελευταῖα καὶ τί ἔκταση πήρε αὐτὴ σας ἡ συνέντευξη. Πρόσφατα τὸ περιοδικὸ «Δαυλὸς» δημοσίευσε μία συνέντευξη τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου Γιάννη Μαρκόπουλου, ὁ ὁποῖος μὲ μία δήλωσή του «Νὰ ἀποδληθῆ ἡ Παλαιὰ Διαθήκη» οὐσιαστικὰ «ἄνοιξε τοὺς ἀσκὸς τοῦ Αἰόλου» γιὰ μία συζήτηση, πού θέλει πολὺ θάρρος, ψυχραιμία καὶ πάνω ἀπὸ ὅλα παιδεία...

Ἀπάντηση: Κοιτάξτε νὰ διητε. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ἡ Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι μία ἱστορία πού ἀναπτύχθηκε στὶς δυνάμεις ἐνὸς ἄλλου λαοῦ, τοῦ Ἑβραϊκοῦ, ἐνὸς σπουδαίου λαοῦ, καθ' ὅλα σεβαστοῦ. Τὸ νὰ ἀρπάξῃ ὅμως ὁ Χριστιανισμὸς αὐτὴν τὴν ἱστορία καὶ νὰ τὴν κἀνὴ ἓναν νέο Θεὸ καὶ νὰ παίρῃ ἀκόμη καὶ στοιχεῖα πού λίγο πολὺ ἀνήκουν στὴ μυθολογία καὶ ἔχουν μία βλαβερή, ἄς ποῦμε, «γραμμή», μὲ ἀνάγκασε νὰ πῶ ἓνα

ἀντιουδαῖος, δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι καὶ ἀντισημίτης καὶ ρατσιστής.

Εἶναι ψέματα, ὅτι ἡ «Παλαιὰ Διαθήκη» εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀνθελληνισμό, ρατσισμό καὶ περιέχει ἀκόμη καὶ «μαθήματα γενοκτονίας»; Εἶναι ψευδές, ὅτι ὁ ἔτσι ὀνομασθεὶς «ἐκλεκτὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ» εὐθύνεται γιὰ τὴν γενοκτονία ἐπὶ λαῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς; Πῶς μπορεῖ ἡ Ὁρθοδοξία νὰ εἶναι ἡ «κιβωτὸς τοῦ γένους», ὅταν ψάλλονται ἀκόμη στὶς ὀρθόδοξες ἐκκλησίες ἐφτὰ ἀναθεματισμοὶ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους (ἴδε «Τριφύδιον» καὶ τὸ λειτουργικὸ βιβλίον τῆς «Παρακλητικῆς»); Μήπως δὲν εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία αὐτὴ πού κατακρεοῦργησε τὸν ἑλληνισμό καὶ ἐξάλειψεν ὅλες τὶς μορφές καὶ τοὺς θεσμοὺς αὐτοῦ (φιλοσοφία, ἐπιστήμη, θέατρο, θρησκεία, ἀρχιτεκτονικὴ, γλυπτικὴ) καὶ κατέστρεψεν ἐκ θεμελίων τὴν Ὀλυμπία; Ὅποιος φαρμακισμός!

Πρόσφατα ὑπέγραψε ἡ Ὁρθοδοξία μνημόνιο συνεργασίας γιὰ τὴν Ὀλυμπιάδα τοῦ 2004! Ἐὰν ἡ χώρα μας κατοικοῦνταν ἀπὸ Ἑλληνας καὶ ὄχι ἀπὸ Ρωμοὺς, Γραικύλους, Ραγιαδες καὶ Γκiausήδες, θὰ ἀπαγορευόταν διὰ νόμου τὸ Ἱερατεῖο τῆς Ὁρθοδοξίας ἀκόμη καὶ νὰ εἰσέλθῃ τὸ 2004 στὸς ἱερούς χώρους τῆς Ὀλυμπίας... Μόνο Ρωμοὶ, Γραικύλοι, Ραγιαδες καὶ Γκiausήδες, ἀκοῦν αὐτούς, πού τοὺς λέγουν ὅτι εὐλογοῦν καὶ ἀποδαιμονοποιοῦν οἱ ἐκκλησίες τοὺς «εἰδωλολατρικούς» χώρους καὶ ὅτι «ἐξαγνίζουσιν» τὸν ἀρχαῖο ναὸ πού γκρεμίζουσιν («δαίμονες οἰκοῦσι τὸν τόπον») καὶ μὲ τὰ ὕλικά του κτίζουν στὴν θέση του μιὰ ἰουδαιοχριστιανικὴ ἐκκλησία.

Κάποτε ἴσως νὰ καταλάβουν ὁ κ. Ἄνθιμος καὶ οἱ ὅμοιοι του ὅτι μόνον μὲ τὴν ἐπανελληνο-

πολὺ ἀπλὸ πρῶγμα: Δὲν εἴμαστε ἐγγόνια τοῦ Ἄβραάμ καὶ τοῦ Ἰσαὰκ ἀλλὰ τοῦ Σωκράτους, τοῦ Πλάτωνος... Αὐτὸ τὸ πρῶγμα τὸ εἶπα ἔτσι ἀπλᾶ. Ἄκομη καὶ ὁ Χριστὸς τὰ ἔχει ἀναιρέσει ὅλα αὐτά. Τὰ Ἑλληνόπουλα μαθαίνουν τώρα στὰ σχολεῖα τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, γιὰ νὰ βλέπουν μὲ τρόμο τὸν «πατέρα» τους τὸν Ἄβραάμ νὰ θυσιάζῃ τὸν Ἰσαὰκ.

Ἔχουν ἀυξηθῆ τὰ λαϊκίστικα περιοδικὰ καὶ τὰ μαγαζιά

Ἐρώτηση: *Νὰ μαθαίνουμε καὶ τὴν μυθολογία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἢ ὅποια δὲν ἀπέχει καὶ πάρα πολὺ ἀπὸ ...ξέρετε... Καὶ καλὰ κάνει! Σεβαστὴ εἶναι ἡ μυθολογία κάθε τόπου καὶ κάθε λαοῦ. Νὰ λέμε ὁμως καὶ κάποιες ἀλήθειες: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, κύριε Μαρκόπουλε, δὲν ἀναιρεῖ κάποια στοιχεῖα ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ἐφόσον εἶναι ἡ «Νέα Συμφωνία» μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Δὲν θὰ ἔπρεπε ἄρα νὰ δίνουμε ἐκ τῶν πραγμάτων...*

Ἀπάντηση: Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ἐγὼ σὲ αὐτὸ τὸ θέμα ἔδωσα μία ἀπὸ τὶς ἑννέα σελίδες τῆς συνέντευξής μου μέσα στὸ «Δαυλὸ», στίς ὁποῖες μίλησα περισσότερο γιὰ τὴν τέχνη. Ἡ τέχνη στὴν σημερινὴ μουσικὴ ἔχει μία φοβερὴ δύναμη στὴν Ἑλλάδα καὶ διατηρήθηκε ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἐποχὴ μέχρι σήμερα. Ὑπάρχει συνέχειά της, ἀλλὰ τὸν τελευταῖο καιρὸ καὶ ἰδιαίτερα τὰ τελευταῖα χρόνια βλέπει κανεὶς νὰ γίνεται ἡ Ἑλλάδα μία χώρα φρικτὴ: Νὰ ντρέπεται νὰ μιλήσῃς γιὰ τὸν Ἑλληνισμὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν σημερινή. Ἔχουν ἀπλωθῆ λαϊκίστικα περιοδικὰ, λαϊκίστικα μαγαζιά, σκυλοτραγουδιστές. Ἔχει γίνει ἓνα ἀφόρητο κακὸ στὸν χῶρο τῆς μουσικῆς. Ἔχει εἰσαχθῆ ὅ,τι χυδαιότερο ὑπάρχει καὶ ἔχει ἐπηρέασει τὰ ντόπια ὑποπροϊόντα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἔχη ὑποστῆ φθορὰ ὁ ψυχικὸς κόσμος τῶν Ἑλλήνων. Εἶπα ὅτι σὲ μία χώρα τῆς θάλασσας, ὅπως καὶ νὰ τὸ κάνουμε, δὲν εἰσάγεις θάλασσα. Σὲ μία χώρα τῆς ἱστορίας δὲν εἰσάγεις ἱστορία. Οἱ δημοκρατικὲς δυνάμεις πού ὑπάρχουν παγκόσμια, ὁ λεγόμενος δημοκρατικὸς ἄξονας, χρησιμοποιοῦν τὰ κόμματα ἢ χρησιμοποιοῦν τὰ πανεπιστήμια, δυνάμεις πού δῆξαν ἀπὸ τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα. Εἶναι μία θετικὴ κατάσταση καὶ γιὰ τὴν χώρα

ποίησι τῶν Ρωμαίων, θὰ τιναχθῆ στὸν ἀέρα, «μᾶ τὸν Zā», ἢ ἐπὶ 1700 χρόνια ταφόπλακα τοῦ ἑλληνισμοῦ, γιὰ νὰ ἐπανέλθῃ αὐτὸς στὸν ἀστερισμὸ τῆς δημιουργίας.

Μετὰ τιμῆς
Γιώργιος Χατζηθεοδώρου
Δρ Πολιτικὸς Μηχανικὸς
Ντύνσελντορφ, Γερμανία

Ἄσυναρτησίεις μέσα στὸ θεόπνευστο βιβλίον

Κύριε διευθυντά,

Περὶ τῆς θεοπνεύστου «Παλαιᾶς Διαθήκης» μίλησαν οἱ ἐπικριτὲς τοῦ Γιάννη Μαρκόπουλου. Ἀπὸ ἓνα καὶ μόνον παράδειγμα, ἀναγκαῖο καὶ ἱκανό, ὅπως θὰ καταδειχθῆ, θὰ φανερωθῆ σ' ὅλο της τὸ μεγαλεῖο ἢ ἀνυπαρξία θεοπνευστίας ἀλλὰ καὶ ἡ ἀναξιολογία τοῦ «ἱεροῦ» κατὰ τὴν ὀρθόδοξη θεολογία αὐτοῦ βιβλίου.

Πρῶτον βιβλίον τῆς Διαθήκης αὐτῆς, α' καὶ β' κεφάλαια: Στὸ μὲν α' κεφάλαιον, τῆς «Γενέσεως», ὁ Θεὸς δημιουργεῖ πρῶτον ὅλον τὸ φυτικὸ καὶ κατοπινὸ ζωικὸν κόσμον καὶ μετὰ ἀπ' ὅλ' αὐτὰ τὸν ἄνθρωπον. Ἀμέσως στὸ ἐπόμενον κεφ. β' ὁ ἴδιος μοναδικὸς θεὸς δημιουργεῖ πρῶτον τὸν ἄνθρωπον καὶ μετὰ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῷα. Ποιὸς ἄραγε συγγραφεὺς ἦταν ὁ θεόπνευστος; αὐτὸς τοῦ κεφαλαίου α' ἢ ὁ ἄλλος τοῦ κεφαλαίου β'; Γιὰ τοῦ λόγου τὸ ἀληθές («Ἄπαντα ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης», ἐκδοσις τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων ἢ «ΖΩΗ», ἐγκρίσει τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ

«Γιὰ μένα ὁ «Δαυλός» λέγεται «Αὐλός»

Ἐρώτηση: *Κανείς δὲν σᾶς πετροδόλησε, ἀλλ' ἀντιθέτως βρήκατε καὶ συμπαρασά-
τες, ἕναν ἄλλο μεγάλο συνθέτη, τὸν Μίκη Θεοδωράκη, καὶ ἀνθρώπους τῆς διανοήσεως
καὶ τῶν Πανεπιστημίων...*

Ἀπάντηση: Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, πού θέλουν ὄχι νὰ ἐπαναφέρουν τὸν ἀρχαῖο Ἑλλη-
νισμό, ἀλλὰ νὰ συμβαδίσουν...

Ἐρώτηση: *Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἔρχεται σὲ σύγκρουση μὲ τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ στὸ
κάτω κάτω. Κάπου δηλαδὴ πρέπει ἢ Ἐκκλησία νὰ τὰ βρῆ αὐτὰ τὰ ζητήματα. Ἐδῶ
ἔχω μία σειρὰ ἀπὸ τεύχη τοῦ «Δαυλοῦ», στὰ ὁποῖα ἔχουν συγκεντρωθῆ ὅλα τὰ ἀνθελ-
ληνικά κείμενα. Ἐχομε δηλαδὴ τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας Ὑμνους πὸν ὑβρι-
ζουν τὴν Ἑλλάδα. Σὲ ἄλλο τεύχος: «Πορνογραφικὰ στοιχεῖα στὴν Παλαιὰ Διαθήκη».
Ἐδῶ πέσαμε σὲ αὐτό: «Ἀναθεματίζονται οἱ Ἕλληνες στὶς ἐκκλησίες τῆς Ἑλλάδος». Καὶ
εἴπαμε ὅτι αὐτὸ γίνεται μὲ πολλοὺς ὕμνους, εἰδικὰ τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐδῶ
ἔχομε: «Ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη στὸν Μαρξισμό». Ἐχει συλλέξει, βλέπετε, ὁ
«Δαυλός» ὁτιδήποτε ἀνθελληνικὸ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ἄλλο: «Ἡ ἀνθελληνικό-
τητα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης». Καὶ ἄλλο: «Νὰ ἀποβληθῆ ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἀπὸ τὴν
θρησκεία τῶν Ἑλλήνων», πάλι ἕνα θέμα πὸν εἶχε θέσει πρὶν ἀπὸ 7 περίπου χρόνια ὁ
«Δαυλός»... Μέσα σὲ αὐτὰ τὰ τεύχη ὑπάρχουν ὅλα ἐκεῖνα τὰ κείμενα πὸν ὑβρίζουν τὸν
Σωκράτη...*

Ἀπάντηση: Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς πῶ κάτι σημαντικό. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὁ «Δαυλός»
εἶναι ἕνα περιοδικὸ πολὺ σπουδαῖο καὶ ἐγὼ σέβομαι τὴν γνώμη, τὰ ὠραῖα ἑλληνικά τοῦ
Λάμπρου, τὸ κουράγιο του καὶ τὰ λοιπά. Γιὰ ἐμένα δέβαια, ἀπὸ τὴν συνέντευξή μου
καὶ πέρα, ὁ «Δαυλός» λέγεται Αὐλός.

Ἐρώτηση: *Τί ἐννοεῖτε;*

Ἀπάντηση: Ὁ αὐλός εἶναι ἕνα πολὺ σπουδαῖο ὄργανο μουσικῆς, σὰν φλογέρα, τὸ
ὁποῖο ἦταν πάντοτε καὶ στὴν διάθεση τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων. Θέλω νὰ πῶ δη-

ροῦμε νὰ φωτισθοῦμε γιὰ τὸ πῶς γίνεται νὰ ὑφίστανται τέτοιου εἴδους ἀνοικονόμητες ἀντι-
φάσεις ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ θεοπνεύστου αὐτοῦ διδλίου;

Εὐχαριστοῦμε προκαταβολικῶς.
Σταῦρος Βασδέκης
Σέρρες

Προτάσσει τὸν Ἑβραϊσμό τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁ κ. Ἄνθιμος

Κύριε διευθυντά,

Στὴν ἐφημερίδα «Ἐλευθεροτυπία» (Τετάρτη 23-1-2002, σ. 46) σὲ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γιάννη Γ.
Κωνσταντουδάκη διαβάσαμε, ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος κατηγοροῦσε
«γιὰ ἀντιεβραϊκὸ ὁρατισμό» τὸν μουσικοσυνθέτη Γιάννη Μαροκόπουλο γιὰ τὴ συνέντευξή του
στὸ «Δ», τ. 241.

Ἀπὸ τὴν μελέτη τῆς συνεντεύξεώς του δὲν διαπιστώσαμε «ἀντιεβραϊκὸ ὁρατισμό». Γεννάται
τὸ ἐρώτημα, γιὰτί ὁ ἐπίσκοπος ἀμέσως ρίχνει αὐτὸν τὸν χαρακτηρισμὸ ἀβασάνιστα; Γιατί συ-
κοφαντικά, ἔτσι, κακοχαρακτηρίζει ἕναν συνέλληνά του, κάτοικο γηγενῆ αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου
Τόπου, πὸν λέγεται Ἑλλάδα; Ἀντιστρέφεται εὐλόγως τὸ ἐρώτημα: Ποῖος θὰ προστατεύσει
τοὺς Ἕλληνες γιὰ τὸν ἀντιελληνικὸ ὁρατισμὸ τῶν Ἑβραίων, πὸν γίνεται σὲ ὅλα τὰ πλάτη καὶ
μήκη τῆς Γῆς, ἐνωρχηστρωμένα καὶ μεθοδικὰ (ὄρα «Μαύρη Ἀθηνᾶ» τοῦ Μπερνάλ κ.ᾶ.);

Συμπερασματικὰ διαβλέπουμε, ὅτι ὁ κ. Ἄνθιμος προτάσσει τὸν Ἑβραϊσμὸν ἐναντι τοῦ Ἑλλη-

λαδὴ ὅτι ὁ «Δαυλὸς» μετὰ τὰ 20 του χρόνια, ὅπως λένε οἱ φίλοι του καὶ ὅπως πιστεύω ὅτι θὰ κάνη καὶ ὁ κ. Λάμπρου, θὰ ἀλλάξουν τὴν ἱστορία, γιατί ὁ ἄξονας Ἑλλάδα πλέον εἶναι τόσο ἰσχυρός, πού θὰ πρέπει νὰ συμβουλευῆ καὶ τοὺς συμπατριῶτες μας, τοὺς συγγενεῖς Ἀνατολίτες, νὰ ὑπάρχη ἔτσι μία συμφιλίωση σὲ ὅλα τὰ μέρη καὶ μὲ ἕναν τέτοιο τρόπο, ὥστε κανεὶς νὰ μὴν μπορῆ νὰ εἶναι δούλος τοῦ ἄλλου. Κοιτάξτε νὰ δῆτε: Εἶναι καιρὸς, ἐμεῖς οἱ Ἕλληνας νὰ κοιτάξουμε τὸν ἑαυτό μας, ἀλλὰ νὰ τὸν κοιτάξουμε σὰν ἕνα ἄξονα σὲ ὅλη τὴν ἐκτεταμένη Μεσόγειο καὶ στὰ Βαλκάνια· καὶ ἡ Εὐρώπη πρέπει νὰ ἀρχίσῃ νὰ τὸ σκέφτεται, ἀλλιῶς δὲν γίνεται τίποτε...

Οἱ Κρητικοὶ λυράρηδες, οἱ ὁμογενεῖς καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ

Ἐρώτηση: Στὴ συνέντευξή σας στὸ «Δαυλὸ» λέτε: «Στὶς ΗΠΑ ἔχω καιρὸ νὰ δώσω συναυλίες καὶ νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ τὸν ἐκεῖ Ἑλληνισμό, πού πραγματικά –ὅπως συνάγεται ἀπὸ τὰ γράμματα πού παίρνω– ζητοῦν ἐπιμόνως τὴν παρουσία μου ἐκεῖ σὲ συναυλιακὲς παραστάσεις. Ἔχει ὑποστῆ ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς τὰ πάνδεινα, γιὰ νὰ ξεχάσῃ τὴν καταγωγή του, τὴ δύναμη πού διαθέτει στὸ DNA του. Ἀθλιότητες, ψέματα, λαϊκίστικα μουσικὰ σκουπίδια, πολιτικάντηδες διαλαλοῦν ἀνθελληνικὲς πραγματίαιες, διοχετεύοντας τὴν ἀμάθεια καὶ τὴν φιλοσοφία τοῦ τσιφτετέλι καὶ τῶν χορῶν τῆς παρακματικῆς, τῆς κομματικῆς χυδαιολογίας...».

Ἀπάντηση: Εἶναι ἀλήθεια. Παλαιότερα πῆγαινα, καὶ κάναμε ἔτσι μία ἐπικοινωνία, πού ἦταν καταπληκτικὴ. Ἐνοιωθάν καὶ αὐτοί, ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι. Ἀπὸ τότε ὑπάρχουν διάφοροι ἐμπορικοὶ τραγουδιστές, πού βγαίνουν μόνιμα. Ἡ χώρα δὲν σέβεται τοὺς πνευματικούς της ἀνθρώπους παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες –προσωπικῆς– τοῦ κυρίου πρωθυπουργοῦ. Τοποθετοῦνται ἄνθρωποι σὲ καιρὶες θέσεις, οἱ ὁποῖοι εἶναι «ἄλλ' ἀντ' ἄλλων» καὶ ὀδηγοῦμαστε στοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες μόνο ἀπὸ τὸ πνεῦμα, τὸ μεράκι καὶ τὴν σχέση πού ἔχουμε κάποιον γιὰ αὐτὸ πού κρατᾶμε. Δὲν εἶναι κατάσταση αὐτὴ. Δὲν εἶναι δυνατόν κάθε μέρα νὰ ἐπισκέπτεται τοὺς Ἕλληνας ἀπ' ἔξω ὅ,τι χυδαιότερο ὑπάρχει καὶ νὰ διοχετεύεται μὲ πολὺ ἄγριο τρόπο ἀπὸ τὰ κανάλια. Κά-

νισμοῦ σ' αὐτὴ τὴ χώρα. Καὶ ὅτι ἀποσκοπεῖ τὴν κάθε ἐλληνικὴ φωνὴ νὰ τὴν ἀπονευρώνη μὲ τὸ στίγμα τοῦ «ἀντι-ἐβραϊορατσισμού». Καὶ διερωτώμεθα, γιατί δὲν γίνεται ἐπίσκοπος τοῦ Ἐβραϊσμοῦ καὶ νὰ ἀφήσῃ κενὴ τὴ θέση του γιὰ ἄλλον ἐπίσκοπο, πού δὲν θὰ βλέπη σὲ κάθε ἐλληνικὸ λόγο «ἀντι-εβραϊκὸ ρατσισμό».

Πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ ἐπίσκοπος, ὅτι καὶ ἡ θρησκεία εἶναι πάντα ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἱστορίας καὶ τὴν δάσανο τῆς Ἐπιστήμης, πρὸς ἐρευνα καὶ γνώση τῆς ἀλήθειας.

Μὲ τιμὴ
Σωτήριος Φλέκκας
Γαλάτσι Ἀττικῆς

Ὁ πανεπιστήμων δεσπότης ἐναντίον τῶν δημιουργῶν

Κύριε διευθυντά,

Ἡ «Παλαιὰ Διαθήκη», ὁ Γιάννης Μαρκόπουλος καὶ ὁ «πανεπιστήμων» Ἀλεξανδρουπόλεως (ἢ πῶς ἕνας δοκησίσοφος ἀντιτίθεται στὸ δικαίωμα τοῦ διαφορετικοῦ λόγου). Ὁ Γιάννης Μαρκόπουλος, ζώντας ὡς ἐλεύθερος ἄνθρωπος σὲ δημοκρατικὴ χώρα (χώρα ὑπὸ καθεστῶς ὁμως, ἀτυχῶς, σχεδὸν ἀνεξέλεγκτης θεοκρατίας), εἶπε τὴ γνώμη του γιὰ τὴν Ἰουδαϊκὴ μυθολογία σὲ σχέση μὲ τὸν Ἑλληνισμό. Ὁ Γιάννης Μαρκόπουλος ἔχει κάθε δικαίωμα νὰ ἔχη γνώμη γιὰ κάθε τι καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λέη τὴ γνώμη του.

ποια στιγμή πρέπει ώρισμένα ἀπὸ τὰ κανάλια νὰ ζητήσουν συγγνώμη ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς Ἕλληνες.

Ἐρώτηση: Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ ζητήση συγγνώμη ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς Ἕλληνες καὶ τὸν ἑαυτό της;

Ἀπάντηση: Καὶ τὰ κανάλια. Γιατί, ὅταν ὑπάρχουν 4 δημοσιογράφοι, οἱ ὁποῖοι χαλᾶνε τὴ δύναμη τῶν δημοσιογράφων, τί φταίω ἐγώ; Ὅταν ὑπάρχουν τόσα πολλὰ ἐμπορικά, δεύτερα ὑποπροϊόντα, σὸ τέλος διαμαρτύρονται οἱ ἴδιες οἱ ἔταιρειες ὅτι θὰ κλείσουν. [...] Ὑπάρχουν στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα μου, τὴν Κρήτη, 200 λυράρηδες καὶ λαουτιέρηδες, πού παίζουμε καὶ ζοῦνε ἀπὸ ἐκεῖ. Ἄρα λοιπὸν καὶ τὸ δημοτικὸ τους τραγούδι καὶ ἡ δύναμή του καὶ ὁ Πλάτωνάς τους καὶ ὁ Ἀριστοτέλης τους καὶ ἡ μαντινάδα τους καὶ ὁ Ἐρωτόκριτος καὶ ὁ Καζαντζάκης καὶ ὁ Θεοτοκόπουλος καὶ οἱ σημαίνοντες σήμερα ζωγράφοι τους... συγγραφεῖς τους ὑπάρχουν. Νὰ ἐπικοινωνήσουμε μὲ ὅλον τὸν ἀπόδημο Ἕλληνισμό. Ὅλοι μαζί πρέπει νὰ εἴμαστε πάνω ἀπὸ 30 ἑκατομμύρια. Πρέπει νὰ γίνουμε φωτοδότες μᾶς νέας κίνησης, πού νὰ συμφλιωθῇ μὲ τὴν φύση. Αὐτὸ δλέπουμε νὰ τὸ κάνουν μόνο στὴν Ἀμερικὴ τὸν τελευταῖο καιρὸ καὶ σὲ ὠρισμένα κράτη τῆς Εὐρώπης. Στὴν Ἀμερικὴ μετὰ τὸ κτύπημα τῆς ἐνδεκάτης Σεπτεμβρίου ἀντιληφθήκαμε ὅλοι μας, καὶ ὅλοι οἱ ἀριστερίζοντες ἀκόμη, ὅτι ὑπῆρχε μία μεγάλη σύμπνοια μεταξὺ τῶν Ἀμερικανῶν, πράγμα τὸ ὁποῖο δὲν τὸ ἔχει οὐδείς στὴν Εὐρώπη. Αὐτὴ ἡ σύμπνοια σημαίνει, ὅτι οἱ δημοκρατικές τους ἀρχές, ὅσο κι ἂν θέλουν διορθωτικές κινήσεις ἢ ὁ,τιδήποτε ἄλλο, εἶναι πάρα πολὺ ἰσχυρές. Ἐγὼ δέχομαι ὅτι ὅλος ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς θύμωσε ἐναντίον τῶν Ταλιμπάν. Τὸ δέχομαι αὐτό. Καὶ τὸ ὅτι βομβαρδίσανε τοὺς Ταλιμπάν, τὸ δέχομαι καὶ αὐτό. Ἀλλὰ πραγματικά, πέστε μου: Ποιὸς ἀπὸ ἐμάς, πού εἶδε μία εἰκόνα σὲ ὅλες τὶς τηλεοράσεις, νὰ σκοτώνουνε τὴ γυναῖκα του, νὰ τὴν ἔχουν μὲ τσουβάλια ἐπάνω της... οὔτε στὰ ζῶα δὲν κάνουνε τέτοια πράγματα... εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν καταδικάσης αὐτοὺς τοὺς ἄρρωστους μανιακοὺς. Εἶναι ἄρρωστοι, ὑπάνθρωποι.

Οἱ ἱστορικοὶ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Διαφωτισμοῦ ἔχουν μελετήσει σὲ βάθος τὰ κείμενα, γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ λόγος καὶ ἔχουν διατυπωθῇ διάφορες γνώμες γιὰ τὴν ἱστορικότητά τους, τὴν ποιητικὴ καὶ τὴν ἠθικολογικὴ τους, ἀξία καὶ τὴ θρησκευτικὴ τους σημασία. Ὁ Γιάννης Μαρκόπουλος, ὁ μουσικοσυνθέτης, ἀνήκει στὸ τάγμα τῶν πνευματικῶν ταγῶν τοῦ τόπου μας. Στὸν κατάλογο τοῦ τάγματος εἶναι καταχωρισμένοι διαλεχτοὶ Ἕλληνες, ἀπὸ τὸν στρατηγὸ Μακρογιάννη ὡς τοὺς γιατροὺς Λοῦρο καὶ Παπανικολάου καὶ ὡς τὸν Καίρη καὶ τὸν Κοραῆ, τὸν Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλὸ καὶ τὸν Παπαδιαμάντη. Ἀπὸ τὸ Σολωμὸ καὶ τὸν Κάλβο ὡς τὸν Παλαμᾶ, τὸ Σικελιανό, τὸ Σεφέρη, τὸν Ἐλύτη καὶ τὸ Ρίτσο. Ἀπὸ τὸ Βαμβακάρη καὶ τὸν Τσιτσάνη ὡς τὸν Χατζιδάκι, τὸν Θεοδωράκη καὶ ὅλη τὴ χορεία τοῦ ἱερατείου τῶν Μουσῶν.

Ὁ δεσπότης Ἀλεξάνδρουπόλεως ἐγνωμάτευσε ἀπαξιωτικά καὶ μὲ ὕφος «μπλαζέ», πὼς ὁ Μαρκόπουλος «δὲν εἶναι ἐπιστήμων». Νομίζει, φαίνεται, πὼς ἔτσι ἐπιχειρηματολογεῖ, γιὰ νὰ ἀνασκенάση μὴν ἄποψη, μὲ τὴν ὁποία δὲν συμφωνεῖ. Ὁ σοφὸς μας γέρον με τὸν τρόπον αὐτὸν ἀποδείχνει μόνο πὼς δὲν δέχεται νὰ ἀκούγεται καμμιά διαφορετικὴ γνώμη. Καὶ ὁμως ἡ ὀργάνωση τῆς Ἐκκλησίας διακηρύσσει, ὑποκριτικὰ βέβαια, σὲ κάθε εὐκαιρία τὴν ἀνύπαρκτη-δημοκρατικὴ της συμπεριφορὰ. Γιὰ ἀντιπερισπασμὸ μάλιστα ὁ πολυπράγμων ἀρχιερεὺς κατηγορήσε τὸν μουσικο-συνθέτη γιὰ «ἀντιεθρᾶϊκὸ ρατσισμό»!..

Ὁ δεσπότης στὸ πρόσωπο τοῦ Γιάννη Μαρκόπουλου ἐπρόσβαλε συλλήβδην τοὺς πνευματικούς μπροσάρηδες τῶν νεοελλήνων μὲ τὴν γνωστή... μετριοπάθεια πού χαρακτηρίζει πα-

Ἐρώτηση: Διαβλέπετε, κ. Μαρκόπουλε, τὴν ἀνάγκη, ἢ τὴν γένεση ἂν θέλετε, ἐνὸς νέου πολιτιστικοῦ ρεύματος παγκοσμίως;

Ἀπάντηση: Naί, ὑπάρχει ἓνα νέο ρεῦμα παγκόσμια, τὸ ὁποῖο ἔχει ἀφήσει τὶς φασιστικές ἀρχές τῆς ἐπιβολῆς καὶ ἀναπτύσσεται σὲ πολλὲς χώρες· πιστεύω ὅτι μίᾳ ἀπὸ τὶς μεγάλες κινήσεις ποὺ γίνανε πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, ἦταν νὰ πάρη ἢ χώρα μας τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες. Μία χώρα δέκα ἑκατομμυρίων, γεγονός ποὺ δίνει ἀμέσως τὸ ἔναυσμα καὶ τὴν ἐλπίδα σὲ χώρες δέκα ἑκατομμυρίων νὰ κάνουν καὶ αὐτὲς Ο.Α., καὶ νὰ μὴ εἶναι προνόμιο μόνο τῶν δυνατῶν καὶ ἰσχυρῶν. Ἀλλὰ αὐτὸ ἐντάσσεται μέσα σὲ κάποιο ἀνοιγμα πολιτιστικό· καὶ πιστεύω σύντομα ὅτι τὰ ἔργα μας θὰ ἀκουστοῦν διεθνῶς, ὅτι ἡ χώρα μας εἶναι προικισμένη χώρα ὄχι μόνο μετὸν λαὸ τῆς, ὁ ὁποῖος ἀλλάζει καὶ μέσα στὸ DNA του εἶναι γραμμένα πολλὰ πράγματα. Ὅτι ξεπεράσαμε τὰ δύσκολα χρόνια. Πρέπει νὰ πάρουμε ὅλα τὰ ζωντανὰ στοιχεῖα ποὺ εἶναι γύρω μας, καὶ πιστεύω ἐπίσης ὅτι οἱ Ο.Α. πρέπει νὰ γίνουν σύμφωνα με τοὺς νόμους, τὶς δομὲς καὶ τὰ ἔργα τὰ δικά μας. Εἰδεμὴ θὰ ἀποτύχουν τελείως. Δὲν μποροῦν νὰ κάνουν ὅ,τι θέλουν. Θὰ ὑπολογίσουμε ὅλες τὶς προσωπικότητες τῆς χώρας, τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, οἱ ὁποῖοι κουβαλᾶνε ἓναν πολιτισμὸ καὶ ἔχουν παίξει ρόλο. Νὰ τὰ κοιτάξουν ὅλα αὐτά, ὥστε οἱ Ο.Α. νὰ γίνουν μετὰ ἓναν συγκλονιστικὸ τρόπο.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ στὴν συνέντευξή μου στὸ «Δαυλό», θὰ ἤθελα νὰ σᾶς πῶ ὅτι, ὅταν ἔγραφα τὰ τραγούδια «Πέρα ἀπὸ τὴν θάλασσα», «Παραπονεμένα λόγια», τὴν «Μάννα τοῦ Ἀλέξανδρου», τὸ «Ζαβαρακατρανέμα», τὴν «Φάμπρικα», τὴν «Λειτουργία τοῦ Ὁρφέα», τὴν «Ἀναγέννηση», τὰ «Κρήτη ἀνάμεσα σὲ Βενετιά καὶ Πόλη», «Κρήτη μου ὁμορφο νησί», «Χρώματα καὶ ἀρώματα»..., ἤθελα πάντοτε νὰ ὑπάρχη ἓνα περιοδικὸ ξεχωριστό, ποὺ νὰ κοιτάζῃ ἔτσι... Ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα, στὴν δευτέρη εἰκοσαετία τοῦ «Δαυλοῦ», εὐχόμαι νὰ κοιτάζουμε ὅ,τι εἶναι ὑπὲρ μας, ὅπου καὶ ἂν τὸ βρισκουμε. Προτείνω μέσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν συνέντευξή ὁ «Δαυλός» νὰ γίνῃ «Αὐλός».

Νάνου Μπίσκα

λαίοθεν τοὺς κρατικοδίαιτους «ἐπαγγελματίες ἐμπόρους τοῦ Θεοῦ». Ἐγώ, ἔσχατος πολίτης αὐτοῦ τοῦ τόπου, ὀργίζομαι καὶ διαμαρτύρομαι. Ἀρκετὰ!

Γιάννης Κωνσταντουδάκης

Κτηνίατρος, Ρέθυμνο

Καὶ ἀφιέρωση ἐνὸς ποιήματος στὸν Γ.Μ.

Ἀγαπητὲ κ. Μαρκόπουλε,

Στὸ τόσο βαρυσήμαντο ἄρθρο σας στὸν ἀγαπητὸ «Δαυλό» (τεῦχος 241) μετὸν τίτλο «Νὴ ἀποβληθῇ ἢ Π. Διαθήκη» γράφω τὶς φτωχὲς ἀπόψεις μου:

*Καλῶς ν' ἀποβληθῇ ἢ Π. Διαθήκη,
μὰ γιὰ τὴ Νέα δὲν λέτε μιλιὰ,
ποὺ εἶναι σὲ ψεύδη, πλάνες, «θαύματα»
τρὶς φορές χειρότερη ἀπ' τὴν Παλιά...
Καὶ οἱ δύο εὐθρασιγραφές
εἶναι ὁμογάλακτες ἀδελφές·
ἢ μία συμπληρώνει τὴν ἄλλη*

*καὶ ἔχουν στοὺς ἀφελεῖς ἐπίδραση μεγάλη,
ποὺ πιστεῖουν ἀκόμη σὲ ἀναστάσεις,
δεύτερες παρουσίες, παραδείσους ἢ κολάσεις.
Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει ἀληθινὴ θρησκεία
παρὰ μόνο ἀνθρωπολατρία!
Πράξῃ ποὺ δὲν ἔχει σχέση μετὰ τὸ ἀρχέγονο ὄν,
ποὺ ἔπλασε τὸ Σίμπαν καὶ τὸν περιοῦσιόν του λαόν.*

Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν ἀκρόαση

Ἰων Στυλιανίδης

Μεταλλουργία Χρυσοῦ, Στρατῶν Χαλκιδικῆς